

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

หลังจากที่คณะราษฎรได้ทำการปฏิวัติเปลี่ยนแปลงการปกครอง เมื่อ พ.ศ. 2475 ประกอบด้วยทหารบก ทหารเรือ และพลเรือนจำนวน 99 นาย โดยมีพระยาพหลพลพยุหเสนา เป็นหัวหน้าคณะ ยึดอำนาจการปกครองประเทศจากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก รัชกาลที่ 7 เพื่อเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ เป็นระบอบ ประชาธิปไตย โดยมีรัฐธรรมนูญใช้เป็นหลักในการปกครองประเทศสืบไป พระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 7 ทรงมีพระราชดำริ ที่จะพระราชทานรัฐธรรมนูญให้แก่ปวงชนชาวไทยอยู่ ก่อนแล้ว จึงทรงยินยอมตามคำร้องของคณะราษฎรที่ทำการปฏิวัติในครั้งนั้น และต่อมาเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2476 พันเอกพระยาพหลพลพยุหเสนา พร้อมด้วยทหารบก ทหารเรือ และพลเรือนยึด อำนาจการปกครองประเทศอีกครั้ง เพื่อให้พระยามโนปกรณนิติธาดา นายกรัฐมนตรีลาออกจาก ตำแหน่งซึ่งถือเป็นการวิโรตอนอำนาจภายในคณะราษฎรที่มีการแตกแยกกันเอง (ธิดารัตน์ มารสินธุ์. 2549 : 3)

เมื่อคณะราษฎรทำการปฏิวัติการปกครองได้สำเร็จได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติจัด ระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 และได้มีการจัดตั้งเทศบาลเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2478 โดยยกฐานะ สุขาภิบาลที่มีอยู่เดิมเป็นเทศบาล ต่อมาได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎหมายเกี่ยวกับเทศบาลอยู่ หลายครั้ง แต่ที่ใช้เป็นหลักมาจนถึงปัจจุบันคือ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม จนถึงฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546 ต่อมาประเทศไทยมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ซึ่งกำหนดให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีฝ่ายสภาและฝ่ายบริหาร เพื่อให้เป็นไปตาม รัฐธรรมนูญดังกล่าวและสอดคล้องกับการกระจายอำนาจการปกครอง จึงได้มีพระราชบัญญัติ เปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาลทั้งหมด และเพื่อพัฒนาการกระจายอำนาจ การปกครองแก่ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง จึงได้มีพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2542 โดยพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้คณะกรรมการจัดทำแผนตามมาตรา 30 และ แผนปฏิบัติการตามมาตรา 32 ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่คณะกรรมการเริ่มปฏิบัติ

หน้าที่ ซึ่งแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2543 ตาม มาตรา 30 คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบและนำเสนอต่อรัฐสภาทราบ พร้อมทั้งได้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 118 ตอนพิเศษ 4 ง วันที่ 18 มกราคม 2544 (สมชาย บำรุงทรัพย์, 2548 : 373)

ตามแผนปฏิบัติการกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และรักษาความสงบเรียบร้อย ข้อ 3.3 การรักษาความ สงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย มี ภารกิจถ่ายโอนด้านการบริการงานทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชนให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น โดยขอบเขต การถ่ายโอนคือ ถ่ายโอนงานทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัว ประชาชนให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล กำหนดมอบงานทะเบียนราษฎร ให้เทศบาลตำบลในวันที่ 25 พฤษภาคม 2544 โดยรูปแบบการถ่ายโอนเป็นรูปแบบที่หน่วยงานของ รัฐต้องร่วมกับท้องถิ่นดำเนินการในลักษณะหน้าที่ร่วม (ทศิตยา หอมชื่น, 2547 : 3)

งานทะเบียนราษฎรมีความสำคัญต่อทางราชการ กล่าวคือ เป็นเอกสารทางกฎหมาย (Legal document) เอกสารทางทะเบียนราษฎรเป็นหลักฐานทางกฎหมายที่เป็นประ โยชน์ในการรักษาสิทธิ และหน้าที่ของราษฎร และเพื่อเป็นข้อมูลทางสถิติ (Statistic) เป็นบันทึกข้อมูลทางสถิติต่างๆ เพื่อ นำมาประมวลผลวิเคราะห์วิจัยในการวางแผนพัฒนาประเทศ งานทะเบียนราษฎรเป็นงานที่เกี่ยวกับการ จัดบันทึกการรายการข้อมูลของราษฎรอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ เมื่อมีคนเกิดก็จัดทำทะเบียนคนเกิด เมื่อมีคนตายก็จัดทำทะเบียนคนตาย และเมื่อมีการย้ายที่อยู่ก็จะมีการบันทึกการเคลื่อนย้ายที่อยู่ ราชการต่างๆ จะถูกบันทึกลงในทะเบียนบ้าน จึงนับว่างานทะเบียนราษฎรนั้นมีความสำคัญมากและ งานทะเบียนราษฎรยังเป็นพื้นฐานของการทะเบียนอื่นๆ อีกด้วย อาจสรุปความสำคัญของงาน ทะเบียนราษฎรได้ 8 ประการ ดังนี้ (กรมการปกครอง, 2535 : 106-107)

ประการที่ 1 ด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของชาติ การทะเบียนราษฎรมีส่วนสำคัญ ในการที่จะรักษาความมั่นคงปลอดภัยของชาติ เช่น ใช้เป็นหลักฐานในการแยกตัวบุคคลที่เป็นต่าง ชาติออกจากคนสัญชาติไทย การพิสูจน์ตัวบุคคลในการจัดทำบัตรประจำตัวประชาชน

ประการที่ 2 ด้านกฎหมาย ใช้เป็นหลักฐานเอกสารเบื้องต้นในทางกฎหมายที่แสดงฐานะ ของบุคคลว่าบุคคลนั้นมีชื่อ ชื่อสกุล วัน เดือน ปีเกิด มีบิดามารดาเป็นใคร ทั้งนี้เพื่อใช้ในการอ้างอิง ประกอบหลักฐานอื่นๆ

ประการที่ 3 ด้านการเมือง ใช้เป็นหลักฐานเอกสารเบื้องต้นในทางกฎหมายที่แสดงฐานะ ของบุคคล ว่าบุคคลนั้นมี ชื่อ ชื่อสกุล วัน เดือน ปีเกิด มีบิดามารดาเป็นใคร ทั้งนี้เพื่อใช้ในการอ้างอิง ประกอบหลักฐานอื่นๆ

ประการที่ 4 ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ใช้เป็นหลักฐานในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รวมทั้งการวางแผนพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมของเอกชน

ประการที่ 5 ด้านการศึกษา ใช้เป็นข้อมูลที่สำคัญที่สุดในการวางแผนการศึกษาของชาติ การจัดสรรงบประมาณ และอัตรากำลังของบุคลากรทางการศึกษาตลอดจนการจัดหาอาคารสถานที่ศึกษา

ประการที่ 6 ด้านสาธารณสุข การทะเบียนราษฎรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ การเกิด การตาย ถือได้ว่าเป็นข้อมูลที่น่าไปใช้ในการวางแผนพัฒนาอนามัยและการวางแผนครอบครัว

ประการที่ 7 ด้านสิทธิของประชาชน เอกสารด้านทะเบียนราษฎรได้ก่อให้เกิดสิทธิประชาชนหลายประการ ได้แก่ แสดงฐานะทางสังคมว่าเป็นผู้เยาว์หรือบรรลุนิติภาวะ แสดงสัญชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นหลักฐานสำคัญประกอบการทำนิติกรรมเพื่อก่อให้เกิดสิทธิอื่นๆ ตามกฎหมาย เช่น กรรมสิทธิ์ที่ดิน หรือทรัพย์สินมรดก เป็นต้น

ประการที่ 8 ด้านการปกครอง การทะเบียนมีส่วนสำคัญในด้านข้อมูลประกอบการจัดตั้งจังหวัด ตำบล หมู่บ้าน และหน่วยงานการปกครองท้องถิ่น การส่งเสริมอาชีพราษฎร การเคลื่อนย้ายประชากร การแรงงาน รวมทั้งการจัดตั้งหน่วยงานราชการและอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เหมาะสมกับจำนวนประชากรหรือสัดส่วนความต้องการงานบริการประชาชน

ในปี พ.ศ. 2536-2537 กรมการปกครองได้กำหนดเป็นปีแห่งการให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ประชาชนผู้ใช้บริการ โดยมีแนวทางที่สำคัญคือ ปรับปรุงรูปแบบและขั้นตอนการบริการ อาทิ การแก้ไข กฎ ระเบียบต่างๆ ให้เกิดความเป็นธรรมแก่ประชาชน การลดขั้นตอนหรือจัดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นและก่อให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการบริการ เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการบริการ (กรมการปกครอง.2536 : 1)

จะเห็นได้ว่า งานทะเบียนราษฎรนั้นมีความสำคัญและมีขอบเขตงานที่กว้างขวางและเกี่ยวข้องกับประชาชนทุกคนทั้งที่มีสัญชาติไทยและไม่มีสัญชาติไทยเริ่มตั้งแต่การเกิด การขอเพิ่มชื่อในทะเบียนบ้านเนื่องจากกรณีตรวจสอบ หรือไม่เคยมีชื่อในทะเบียนบ้านมาก่อน การย้ายที่อยู่จนกระทั่งตาย โดยมีเป้าหมายที่จะอำนวยความสะดวกทั้งในด้านการควบคุมสถานภาพ การเคลื่อนย้ายของคน การพิสูจน์ตัวบุคคล การรวบรวมจำนวนข้อมูลประชากรเพื่อใช้ในการบริหาร การวางแผน รวมทั้งการคุ้มครองสิทธิของประชาชน ดังนั้นการปฏิบัติงานทะเบียนราษฎรจึงเป็นงานสำคัญเกี่ยวข้องกับประชาชนทุกคนตั้งแต่เกิดจนตาย มีขั้นตอนการปฏิบัติที่ต้องใช้ความละเอียดรอบคอบในการดำเนินการเพื่อให้เกิดความถูกต้องสมบูรณ์ของเอกสารอันจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในการนำไปใช้เป็นหลักฐานแสดงสิทธิ์และการขอรับบริการในด้านต่างๆ ทั้งจากหน่วยงานของรัฐและเอกชน

เทศบาลตำบลเสลภูมิ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นเทศบาลตำบลที่ยกฐานะจาก
 สุขาภิบาล ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 เมื่อ
 วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2542 โดยมีสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลเสลภูมิ เป็นหน่วยงานที่
 รับผิดชอบและบริการด้านทะเบียนราษฎร ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเสลภูมิ งานดังกล่าว
 ประกอบด้วย การบันทึกข้อมูลของราษฎร เช่น การบันทึกทะเบียนคนเกิด การบันทึกทะเบียนคน
 ตาย การบันทึกทะเบียนการย้าย เป็นต้น และเนื่องจากเทศบาลตำบลเสลภูมิเป็นหน่วยงานที่ใหม่
 ประกอบกับสถานที่ยังต้องอาศัยอาคารของที่ว่าราชการอำเภอเสลภูมิไม่มีสถานที่ของตนเอง
 ผู้ปฏิบัติงานมีจำนวนเพียง 2 คน ทำให้การบริการแก่ประชาชนอาจไม่ทั่วถึงเนื่องจากมีผู้มารับ
 บริการวันละ 50-70 คน (ข้อมูลเทศบาลตำบลเสลภูมิ พ.ศ. 2550) และในส่วนของประชาชนนั้น
 พบว่าประชาชนจำนวนมากนำหลักฐานมาไม่ครบ ต้องใช้เวลามากในการขอรับบริการและ
 ประชาชนอาจไม่ทราบขั้นตอน ประกอบกับแสดงความคิดเห็นของผู้มารับบริการผ่านผู้แสดงความ
 คิดเห็นของเทศบาลตำบลเสลภูมิ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ดในปี 2550 ดังเช่น มีที่นั่งไม่พอกับ
 ประชาชนที่มาติดต่อ ห้องน้ำไม่สะอาด เจ้าหน้าที่ให้บริการล่าเอียง เจ้าหน้าที่ให้บริการรวดเร็วดี
 ไม่มีป้ายบอกช่องให้การติดต่อ ควรมีการให้บริการช่วงพักเที่ยง มีการลัดคิวบริการ อย่างนี้เป็นต้น
 เทศบาลตำบลเสลภูมิก็ได้พยายามในการแก้ไขปรับปรุงการให้บริการแก่ประชาชนผู้มาติดต่อให้
 ได้รับความพึงพอใจมากที่สุด โดยศึกษาตามข้อเท็จจริงตามข้อเสนอที่ผู้มาติดต่อได้แสดงความ
 คิดเห็นไว้ แต่ในระดับความพึงพอใจของผู้มารับบริการยังไม่ทราบอยู่ในระดับใด และในการ
 ให้บริการของเทศบาลตำบลเสลภูมิน่าจะพัฒนาการให้บริการแก่ประชาชนผู้มาติดต่อได้รับความ
 สะดวก รวดเร็ว และเกิดความพึงพอใจในการมารับบริการจากเทศบาลตำบลเสลภูมิ ผู้วิจัยใน
 ฐานะผู้ปฏิบัติงานในสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลเสลภูมิ จึงได้เห็นความสำคัญ ของการ
 บริการงานทะเบียนราษฎรและมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของประชาชน ต่อการ
 ให้บริการงานทะเบียนราษฎรของเทศบาลตำบลเสลภูมิ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อเป็น
 แนวทางในการพัฒนาการให้บริการงานทะเบียนราษฎรที่มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎรของ
 เทศบาลตำบลเสลภูมิ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎรของ
 เทศบาลตำบลเสลภูมิ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีระดับการศึกษาและอาชีพแตกต่างกัน

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎรของเทศบาลตำบลเสลภูมิ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความพึงพอใจประชาชนต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎรของเทศบาลตำบลเสลภูมิ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับปานกลาง
2. ประชาชนที่มี ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกันมีความพึงพอใจต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎรของเทศบาลตำบลเสลภูมิ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎรของเทศบาลตำบลเสลภูมิ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา ได้ดำเนินการวิจัยภายใต้เงื่อนไขการให้บริการ 4 ด้าน ดังนี้
  - 1.1 ด้านสถานที่บริการ
  - 1.2 ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
  - 1.3 ด้านขั้นตอนการให้บริการ
  - 1.4 ด้านความเสมอภาคในการให้บริการ

2. ด้านพื้นที่ พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย คือ เทศบาลตำบลเสลภูมิ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนผู้มาใช้บริการงานทะเบียนของเทศบาลตำบลเสลภูมิ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด มาใช้บริการในปี พ.ศ.2550 ที่มีจำนวน 3,193 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนผู้มาใช้บริการงานทะเบียนของเทศบาลตำบลเสลภูมิ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 356 คน ได้มาจากการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane, 1973 : 727)

4. ด้านตัวแปร

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่

4.1.1 ระดับการศึกษา

4.1.2 อาชีพ

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการงานทะเบียนเทศบาลตำบลเสถภูมิ อำเภอเสถภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา 4 ด้าน ดังนี้

4.2.1 ด้านสถานที่บริการ

4.2.2 ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

4.2.3 ด้านขั้นตอนการให้บริการ

4.2.4 ด้านความเสมอภาคในการให้บริการ

5. ขอบเขตด้านเวลา ใช้เวลาในการวิจัย ระหว่าง เดือน มีนาคม ถึง เดือน ธันวาคม 2551

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เทศบาล หมายถึง เทศบาลตำบลเสถภูมิ อำเภอเสถภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ดที่จัดตั้งขึ้นตาม พ.ร.บ.เทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546

2. ประชาชน หมายถึง ประชาชนผู้ใช้บริการงานทะเบียนราษฎร ของเทศบาลตำบลเสถภูมิ อำเภอเสถภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

3. ความพึงพอใจ หมายถึง ความพอใจ ความประทับใจ หรือความรู้สึที่ดีต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎรของเทศบาลตำบลเสถภูมิ อำเภอเสถภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

4. การให้บริการ หมายถึง การให้บริการงานทะเบียนราษฎรของเทศบาลตำบลเสถภูมิ อำเภอเสถภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด 4 ด้าน ดังนี้

4.1 ด้านสถานที่บริการ หมายถึง การให้บริการในการอำนวยความสะดวกให้แก่ ที่ตั้งอาคารของฝ่ายทะเบียนราษฎร ความสะดวกในการติดต่อรับบริการ ที่นั่งสำหรับรอรับบริการงานทะเบียนราษฎร บรรยากาศภายในฝ่ายทะเบียนราษฎรมีความร่มรื่นปลอดโปร่ง การจัดโต๊ะบริการงานทะเบียนราษฎรมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย เดินไปมาได้สะดวก ห้องน้ำห้องส้วมและมีป้ายบอกทางชัดเจน การจัดหาน้ำดื่มสะอาดไว้สำหรับบริการ การจัดป้ายหรือผังแสดงอัตราค่าธรรมเนียมงานทะเบียนราษฎร การจัดป้ายหรือผังแสดงระยะเวลาการบริการในแต่ละขั้นตอนการบริการ และการจัดที่จอดรถสำหรับผู้รับบริการงานทะเบียนอย่างเพียงพอ

4.2 ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ หมายถึง การให้บริการของตัวเจ้าหน้าที่ตามคุณลักษณะทางพฤติกรรม ได้แก่ การให้คำแนะนำในการบริการงานทะเบียนกับผู้รับบริการอย่างละเอียด มีความอภัยเสียดีกับผู้รับบริการ การพูดจามีความสุภาพเรียบร้อย ปฏิบัติงานด้วยความรวดเร็วทันเวลา และมีความถูกต้อง การแสดงออกถึงความนับถือหรือให้เกียรติผู้รับบริการ การแต่งกายสุภาพเรียบร้อย มีเจ้าหน้าที่ให้บริการอย่างเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน มีความกระตือรือร้นในการให้บริการ และเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการอุทิศเวลาให้บริการอย่างต่อเนื่อง

4.3 ด้านขั้นตอนการให้บริการ หมายถึง กระบวนการให้บริการซึ่งทำให้การบริการมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การบริการตามลำดับขั้นตอนที่ผู้รับบริการเข้าใจได้ง่าย การลดขั้นตอนการทำงานให้ผู้รับบริการสะดวกรวดเร็ว การปรับลดระยะเวลาการบริการทำให้ประชาชนได้รับบริการเร็วขึ้น การขยายระยะเวลาในการให้บริการช่วงเที่ยงทำให้ประชาชนได้รับความสะดวกมากขึ้นมีป้ายบอกทิศทาง ช่องทางการให้บริการ ทำให้ผู้รับบริการเข้าใจขั้นตอนการบริการง่ายขึ้น ฝ่ายทะเบียนราษฎรประชาสัมพันธ์แนะนำการเตรียมเอกสารที่ใช้ยื่นก่อนรับบริการ

4.4 ด้านความเสมอภาคในการให้บริการ หมายถึง ความเสมอภาคในการให้บริการ ได้แก่ การจัดลำดับคิวการให้บริการตามลำดับก่อนหลัง การเข้าถึงเจ้าหน้าที่เป็นการส่วนตัวของบางคนไม่มีผลต่อการได้รับบริการก่อนหรือได้รับบริการดีกว่า ความเสมอภาคในการให้บริการแก่ประชาชน ทุกระดับอาชีพอย่างเท่าเทียมกัน ความเสมอภาคในการให้บริการเอาใจใส่ผู้รับบริการเพศชาย-หญิง เท่าเทียมกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อสนเทศที่ได้จากการวิจัยสามารถเป็นข้อมูลในการพัฒนาประสิทธิภาพในการบริการงานทะเบียนราษฎรของเทศบาลตำบลเสถภูมิ อำเภอเสถภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด